

EEN DROOM VAN 'N COMA

(Lenz, wo bleibst denn?)

Blijspel in drie bedrijven

door

ULLA KLING

vertaling

Hub Fober

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **EEN DROOM VAN 'N COMA - LENZ, WO BLEIBST DENN?** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ULLA KLING** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **7** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Rens Tonnema - eigenaar van een kleine boerenbedoening en, door 'n ongeluk in coma liggend, meer voor z'n kiezen krijgend dan ooit
Isabel - zijn echtgenote, die tijdens de geestelijke afwezigheid van haar man geconfronteerd wordt met allerlei hebbberds
Bettie - hun beider dochter, hartstikke lief, maar helaas met de verkeerde vrijer op sleeptouw
Evert - de "verkeerde" in persoon, zo link als een looie deur, maar anderzijds ook oerstom
Toon - broer van Rens, in feite niet de kwaadste, al lijkt 't daar in 't begin beslist wel op
Agaath - zus van Rens en Toon, waar beide broers onmogelijk trots op kunnen zijn
van Nisselroy - gestuurd door het ministerie, maar gaandeweg blijkt Maurits ook nog iets meer te zijn (geweest) dan alleen maar ambtenaar
Stem

DECOR:

Alledrie de bedrijven spelen in dezelfde ruimte en de toestand wordt beschreven, gezien vanuit de zaal. In de korte kant rechts 'n deur naar een soort van rommelkamer, in de korte kant links een open doorgang naar de andere vertrekken in huis, in de brede achterwand de deur naar buiten, met sleutel afsluitbaar. Naast deze deur een raam, dat geopend moet kunnen worden en waardoor iemand naar binnen kan klimmen. Van buiten moet het ook afgegrendeld kunnen worden, alhoewel dat ook grotendeels op suggestie kan berusten. Aan de linker of rechter zijwand een ouderwets wandklokje met gewichten, liefst zo gesitueerd, dat de wijzerplaat niet of nauwelijks te lezen is, daar de aangegeven tijd niet belangrijk is. In feite zou het klokje dus niet eens hoeven te functioneren. Tegen de achterwand moet 'n buks hangen en ook dienen voorhanden te zijn: 'n telefoon, een radio en 'n voetenbankje. De inrichting van de kamer, met tafel, stoelen, bank, commode etc., kan naar eigen goeddunken worden ingevuld, temeer, daar geen speciale voorzieningen vereist zijn.

EERSTE BEDRIJF

Rens en Isabel zitten aan tafel, elk met een gedeelte van de krant; Rens met bril, Isabel zonder, ze houdt de krant op wisselende afstanden van zich af, duidelijk moeite hebbend met lezen.

Isabel: *(ten langen laatste)* Kom Rens, geef me nou je bril eens, kan verdorie alleen maar de koppen lezen.

Rens: *(haar z'n bril gevend)* Waarom schaf je eindelijk niet eens 'n eigen bril aan?

Isabel: *(bril opzettend)* Waarom? Zolang ik nog door de jouwe kan kijken! De krant delen we immers ook!

Rens: *(heeft nu duidelijk moeite met lezen, na korte tijd)* Gaffer, nu heb "ik" 'n vergrootglas nodig! Kom zeg, geef terug!

Isabel: Hou nu even je gemak! Moet je luisteren. Alleen al voor de representatie heeft de koningin van Engeland, met de rest van dat houten klazengedoe om zich heen, anderhalf miljoen euro per jaar nodig! Is dat niet godsgeklagd?

Rens: Zeker is 't dat! En 't mag dan ook geen wonder heten, dat zovelen, aan de rand van de armoedegrens, zich afvragen, waarom een dergelijk geldverslindend circus met alle geweld in stand moet worden gehouden.

Isabel: Maar mooi is het wel. *(hem het blad voorhoudend)* Moet je die prachtige koets eens zien!

Rens: Zonder bril zie ik niets! *(hem haar van de neus halend)* Kom hier met dat ding!

Isabel: *(protesterend)* Hé zeg, ik was nog niet klaar!

Rens: Ik ook niet. *(lezend)* Maar hier, dit moet je lezen! Heeft de EG toch alweer besloten de literprijs van de melk met twee cent omlaag te draaien! En wie zijn alweer de dupe? Wij!

Isabel: Ach wat. We hebben immers geen melkvee meer.

Rens: Dat maakt niet uit! De agrarische sector in z'n geheel wordt weer gepakt! En dat is pas 'n grof schandaal! Daar is de verkwisting van dat volk aan de overkant van de poel nog niets bij!

Isabel: *(dwepend)* Ik blijf het niettemin mooi vinden. Al die pracht en praal!

Rens: *(vanachter z'n krant)* Waar op de dag van vandaag echter geen hond nog wat aan heeft. Dat gedoe is duidelijk uit de tijd.

Isabel: *(moeizaam lezend, dan verontwaardigd)* Maar dát zal toch niet waar zijn! Heb je aan de kop alleen al genoeg! "Nieuwe autoweg door de Schoonwoldervlakte!" *(grijpt Rens de bril af, hem opzettend)* Dat slaat toch werkelijk alles! *(lezend)* Moet je horen! "De nieuwe zesbaans autosnelweg, door de tot nu toe voor de desastreuze gevolgen van de

voortschrijdende civilisatie gespaard gebleven Schoonwoldervlakte, is thans een voldongen feit. Door de goedkeuring van het wetsontwerp, hebben de betreffende gemeenten hun strijd tot het behoud van dit tot nu toe ongerept natuurgebied definitief verloren. (*krant van zich afschuivend*) Van zoiets zou je de lust, om nog ooit 'n krant te lezen, op slag vergaan.

Rens: Kun je me ook m'n bril teruggeven. (*krijgt hem terug*) Weet je, Isabel, je zult je zo stilaan de gedachte moeten eigen maken, dat de wereld waarin we eens geleefd hebben en gelukkig waren, niet meer bestaat. Alles, waarvoor we in onze jonge jaren gevochten hebben, heeft totaal geen waarde meer. Wat vandaag nog telt, is alleen maar geld en nog eens geld. Dat zie je wel aan onze Toon. En dat het allemaal ten koste gaat van menselijke waarden en de natuur, wie interesseert dat nog?

Isabel: (*opstaand*) In zulke tijden zou je niet eens meer oud willen worden.

Rens: (*haar naar zich toetrekend*) Och kom, meid. Over hoe onze wereld naar de verdommenis wordt geholpen, mogen we ons wel zorgen maken, maar eraan veranderen kunnen we niets. En daarom zeg ik: laat 't maar komen, zoals 't komt. Als wij maar tevreden zijn, of niet soms? En wij met z'n tweetjes worden gegarandeerd honderd jaar, of je het goed vindt of niet.

Isabel: Ja ja, de tijd zal het leren.

Rens: (*vouwt krant samen*) En de krant zullen we dan maar afbestellen. Hoef jij je ook niet meer te ergeren.

Isabel: (*vrolijk*) Welja, zetten we de teevee ook maar meteen bij het grof vuil en graven ons hier helemaal op de boerderij in.

Rens: (*opstaand*) Nou en? Wat zouden we missen, als we van al dat gedoe om ons heen geen weet meer hadden? (*wil bril in de lade van de commode leggen*)

Isabel: Nee, kom, geef 'm nog eens, moet 'm nog even hebben.

Rens: (*goedmoedig*) Nee, nee, nu wordt niet meer gelezen, we moeten aan 't werk. En de komende week rijden we naar een oogarts in de stad, zodat jij eindelijk ook 'n bril krijgt.

Isabel: Is toch weggegooid geld. Voor ons twee is één bril immers meer dan genoeg.

Rens: Niet als jij de krant op hetzelfde moment wilt lezen als ik.

Isabel: (*goedmoedig instemmend*) Nou ja, dan moet 't maar.

Rens: Zie je wel. En aansluitend gaan we dan naar een gezellige gelegenheid en mag jij je iets lekkers uitzoeken. Hoe vind je dat?

Isabel: Jij nodigt me uit? Je voelt je toch nog wel goed, hoop ik?

Rens: (*wil af via midden, goedmoedig*) Mijn vrouw kan maar geen begrip

opbrengen voor m'n goede inborst. Ben ik wel gedwongen vertroosting bij m'n tractor te gaan zoeken.

Isabel: Zeg Rens, maar dan krijg ik wel 'n heel mooie bril, wil ik hopen, en niet zo'n goedkope draadconstructie als waar jij mee rondloopt.

Rens: M'n Isabelleke, jij bent m'n goede fee en daarom krijg jij er een met 'n gouden montuur.

Isabel: Aha, zo mag ik het horen. En eh, in die "gezellige gelegenheid" waar je het over had, mag ik me de grootste ijscoupe bestellen zie ze hebben, ja?

Rens: *(vrolijk)* Je mag zoveel en zolang ijs eten, totdat je er ijsbloemen van op je buik hebt staan. *(af)*

Isabel: *(mandje met herstelwerk uit de commode halend)* Dat zal me 'n feest worden. Niettemin, ik blijf erbij, zo'n tweede bril, nee, weggegooid geld.

Bettie: *(op van links, met gevulde wasmand)* Zeg ma, heb je even tijd om samen de lakens te vouwen?

Isabel: Natuurlijk kind, kom maar. *(en, terwijl ze daar samen mee bezig zijn)* Stel je voor, Bettie, pa heeft me uitgenodigd de volgende week mee naar de stad te gaan, om ijs te eten. Zoveel ik wil!

Bettie: *(vrolijk)* Je meent 't! Hoe komt dat dan zo opeens?

Isabel: Hij wil, dat ik me 'n bril aanschaf.

Bettie: Ach zo, dat ijs is dus 'n lokmiddel. Maar eerlijk gezegd ma, het zou onderhand ook wel eens tijd worden, want 't geheen en weer met dat brilletje van pa lijkt toch ook werkelijk nergens op.

Isabel: Hoezo niet? Het heeft anders toch al haast twee jaar fantastisch gefunctioneerd... Maar dat wil overigens geenszins zeggen, dat ik me er niet op zou verheugen eindelijk weer eens in de stad te komen.

Bettie: Zie je wel. En dan maken jullie er samen maar een mooie dag van. Verdiend hebben jij en pa het dubbel en dik.

Isabel: Iets wel of niet verdiend hebben, is niet het belangrijkste, m'n kind. Het enige dat telt is, of je tevreden bent met wat je hebt... Niettemin, toen ik nog zo jong was als jij, moest dat begip bij mij ook nog rijpen. Maar zeg, nu eens wat anders... die Evert van jou... volgens mij blijft die toch wel 'n beetje lang in de stad, vind je niet ook?

Bettie: *(onschuldig)* Hij doet er zaken met 'n paar vrienden van 'm.

Isabel: En waarom werkt hij niet thuis, op de boerderij van z'n ouders? Die zijn ook niet meer zo jong en zouden z'n hulp best kunnen gebruiken.

Bettie: Hoe het precies in elkaar zit, weet ik ook niet. Maar hij bezweert me steeds, dat ik me daarover geen zorgen hoeft te maken, omdat het allemaal volkomen legaal is.

Isabel: Legaal? Waarom moet hij dat dan steeds benadrukken? Ik

bedoel, dat doe je normaal gesproken toch niet.

Bettie: (*berispemd*) Maatje toch! Ben je weer bezig? Altijd loop je te speuren naar iets, dat misschien niet klopt, of dat mogelijk zou kunnen gebeuren.

Isabel: Het is natuurlijk jouw zaak, maar volgens mij zou je best eens wat meer wantrouwen mogen tonen ten aanzien van dat Evertje van jou.

Bettie: Ik weet, dat ik 'm voor de volle honderd procent kan vertrouwen, ma.

Isabel: Dan is 't goed. Maar zeg, trek eens 'n beetje steviger, ja, anders wordt dit nooit wat. Kijk, zo moet je dat doen! (*geeft 'n stevige ruk aan 't laken, Bettie laat los en Isabel valt in de achter haar staande mand*)

Bettie: (*schaterend*) Had gedacht, dat je toch wel 'n beetje steviger op je benen zou staan zeg!

Isabel: (*overeind krabbelend*) En ik had gedacht, dat je wel 'n beetje meer in die slappe handjes van je zou hebben. (*foeterend*) Stel voor, dat het iemand gezien had!

Toon: (*heeft aangeklopt en is inmiddels binnengekomen via midden, z'n optreden is bezig*) Die iemand is er al, geachte schoonzus.

Isabel: (*onthutst*) Uitgerekend nu! (*haar kleren gladstrijkend*) Zo zo, zwager Toon heeft na lange tijd warempel weer eens onze deur weten te vinden.

Toon: (*staat breedbenig*) Sta je van te kijken, nietwaar? (*honend*) O nee, uitnodigen zullen ze je niet! Kun je net denken! Maar dat geeft niet, kom ik wel uit mezelf. (*plaatsnemend*) Mag ik gaan zitten? (*tot Bettie*) Zo, en dan moet jij dus Bettie zijn. 'n Pronte meid geworden, dat moet ik zeggen. Kun je je oom Toon nog herinneren?

Bettie: O ja hoor, pa heeft vaak genoeg over u verteld.

Toon: Aha. (*meer in zichzelf*) En dat zal dan wel niet veel goeds zijn geweest, kan ik me zo voorstellen.

Isabel: Kom Bettie, breng de lakens naar hiernaast en probeer de kamer 'n beetje op orde te brengen.

Bettie: (*mand nemend, af in rechts*) Ja ja, ben al weg.

Isabel: (*tot Toon, zich niet goed raad wetend*) Dat daar is de kamer, waarin we zo'n beetje onze overbodige spullen opbergen. Je weet ten lange laatste niet meer waar je ermee blijven moet.

Toon: In al de jaren, dat ik niet meer geweest ben, is ze 'n echte jongedame geworden, jullie Bettie.

Isabel: Zal ik Rens roepen? Geloof dat hij met de tractor bezig is.

Toon: Heb ik gezien. Maar dat heeft nog tijd.

Isabel: (*naar het raam, hoofdschuddend*) Twee broers, die maar eens in de zoveel tijd 'n paar woorden met elkaar wisselen. (*roept in raam*) Rens, Toon is er! Kom je?

Toon: En, Isabel, hoe is het jullie dan al zo vergaan, de laatste tijd?

Isabel: Goed. We hebben geen reden tot klagen. En hoe is 't met jou?

Toon: Och, wat wil je als weduwnaar. Men leeft zo goed en zo kwaad als het gaat. En de jongen is ondertussen ook allang z'n eigen weg gegaan.

Isabel: En jullie zus, Agaath, daar nog iets van gehoord?

Toon: Nee. Interesseert me ook niet.

Isabel: Nou ja, jij hebt in elk geval alles bereikt wat je je maar wensen kunt en zou dus alle redenen moeten hebben om tevreden te zijn.

Toon: (*geïrriteerd*) En wie zegt dan, dat ik 't niet ben?

Isabel: Ik dacht 't uit je toon te proeven. Maar eh, dat we elkaar zo zelden zien, ligt toch niet aan mij, dacht ik zo. Kunnen jullie de hand beter in eigen boezem steken. Twee broers, die elkaar mijden als de pest! Vraag me af, wat er ooit tussen jullie gebeurd kan zijn.

Toon: (*nors*) 'n Oeroude kwestie, die alleen ons beiden wat aangaat.

Isabel: Zou het onderhand toch wel eens tijd worden de zaak bij te leggen.

Toon: Zeker. Maar dan moet er eentje toegeven. En daar is die daarbuiten veel te veel stijfkop voor.

Isabel: (*droog*) Wie van jullie twee de grootste stijfkop is, zullen we maar in het midden laten. En ondertussen vraag ik me af, of jullie überhaupt nog weten waarom je niet in vriendschap met elkaar om kunt gaan.

Toon: Die oude geschiedenis staat eenmaal tussen ons en is ook niet meer weg te poetsen. Punt uit! Maar zeg, nu eens iets anders. Jullie hebben daar beneden, achter de beek, toch nog dat weiland liggen, nietwaar?

Isabel: Ja. En?

Toon: Luister. Zonder melkvee is die lap grond toch eigenlijk dood kapitaal, zeg nou zelf. Zeker, veel waard is ie niet, omdat het één grote modderpoel is en de grond bovendien totaal verzuurd is, maar zonde blijft 't niettemin.

Isabel: Als jij dat zegt, zal 't wel zo zijn, maar...?

Toon: De zaak zit zo. Enige tijd geleden heb ik het perceel van de oude Streuvels opgekocht, grenzend aan dat van jullie. En als Rens zijn stuk nu ook nog aan mij zou verkopen, kan ik er één groot en weer acceptabel weiland van maken.

Isabel: En dat, terwijl de grond helemaal verzuurd is, zoals je zei?

Toon: Zeker. Maar dat kun je gerust mijn zorg laten zijn.

Isabel: Maar wat moet je dan in godsnaam met nóg meer weidegrond? Je hebt sowieso al het halve dorp in eigendom.

Toon: (*bot*) En ook dat mag je gerust mijn zorg laten zijn. Ik kan de boel in elk geval weer op peil brengen en rendabel maken, terwijl hij voor

jullie van nul en generlei waarde is. Bovendien vang je er van mij, omdat we familie zijn, veel meer voor, dan wat een vreemde bereid zou zijn je ervoor te geven.

Isabel: (*bij het raam*) Rens, kom nu eindelijk eens naar binnen! Toon heeft voor ons 'n voordelig zaakje in de aanbieding!

Rens: (*op via midden*) Kijk eens aan, mijn broer, de mensenvriend! Dat is een mij totaal onbekende karaktertrek van je.

Toon: (*opvliegend*) Ik ben niet extra hier naartoe gekomen, om me door jou weer eindeloos te laten beledigen, maar om een eerlijke deal met je te sluiten, anders niets!

Rens: (*honend*) Och kom, je zult toch niet al zover zijn afgezakt, dat je je nu al gaat verlagen tot het afsluiten van eerlijke zaakjes?

Toon: (*opvliegend*) Als je soms ook nog het lef mocht hebben me 'n bedrieger te noemen...!

Rens: (*rustig*) Wat nu? Ik heb nooit beweerd, dat je 'n bedrieger bent. Maar als het erom gaat, de mensen 'n poot uit te trekken, ben je zo gehaaid, dat ze doorgaans niet eens in de gaten hebben hoe ze door je genaaid worden!

Toon: Als je daarvoor ook maar één bewijs kunt leveren, daag ik je uit, dat nu meteen te doen!

Rens: (*wil weer af*) Zoveel tijd heb ik helaas niet. Was met m'n tractor bezig!

Isabel: (*smekend*) Alsjeblieft Rens, blijf nu even en praat met je broer! Nu hij er toch eenmaal is!

Rens: Ik heb 'm immers niet geroepen!

Toon: (*heel rustig*) Ik zou wel eens willen weten, wat jou ertoe brengt zo stoer te doen en waarom je zo'n hoge borst moet opzetten?

Rens: (*honend*) Terwijl jij daar eigenlijk toch meer recht toe hebt, nietwaar? Want in tegenstelling tot mij "ben" jij iemand! Dat is toch zeker wat je wilt zeggen!

Toon: (*weer opgewonden*) Kan ik er soms iets aan doen, dat ik het zover geschopt heb? En ik heb er hard genoeg voor moeten ploeteren, als je dat maar weet!

Rens: (*spottend*) Ja kijk, daar heb ik niet bij stilgestaan. Sorry. Maar luister, als ik m'n tractor weer aan de praat heb, zal ik je 'n half uurtje beklagen. Is dat genoeg?

Toon: (*kwaad*) Hij kan 't om de verdomme niet laten! Blijft maar aan de gang!

Isabel: Moet ik Toon gelijk geven, Rens, dat is ook zo. Hou nu eens op met dat gedoe en praat met 'm. Anders moet ik me ook nog voor je gaan schamen!

Rens: (*gaat zitten*) Goed, ik zal heel rustig en verstandig zijn. Zou toch

niet willen, dat jij je voor mij moet schamen! Wel, broeder Anton, het woord is aan jou.

Toon: (*achterdochtig*) Wat moet dat nu alweer? Broeder Anton. Dat klinkt eveneens als 'n soort belediging!

Rens: Ja zeg, je bent toch zeker m'n broer, of niet soms?

Toon: (*gemelijk*) Dat dacht ik wel, ja.

Isabel: (*hen beiden vorsend aankijkend*) Ik wil hopen, dat ik jullie nu wel even alleen kan laten? (*af in rechts*)

Toon: Om maar meteen met de deur in huis te vallen: waar het mij om gaat, is het weiland van jullie, beneden achter de beek.

Rens: (*spottend*) Aha. Waar eens onze koetjes vredig graasden.

Toon: Zij het dan ook op de meest verzuurde grond, die men zich maar kan denken.

Rens: Zal ik niet ontkennen. Weet immers het hele dorp. Maar goed, ondanks al die zurigheid zit jij er zo te horen dus toch op te azen.

Toon: Ik aas nergens op. (*onverschillig*) 't Is alleen zo, dat ik er toevallig 'n bestemming voor zou weten. Maar alsjeblijft, ik dwing je heus niet. Als je geen interesse hebt, mag je het gerust verder laten onderkomen, totdat 't helemáál niets meer waard is. Mij zal 't worst wezen.

Rens: Eerlijk gezegd, vriend, ik vertrouw je nog voor geen vijf cent. En wat mij betreft: laat dat wekje daar maar mooi liggen. 'n Beetje hooi brengt 't altijd nog wel op.

Toon: Zo je wilt. 't Was alleen maar, omdat ik het perceel naast het jouwe, dat van de oude Streuvel, sinds kort ook in m'n bezit heb en samen met dat van jou zou er wel wat mee te beginnen zijn. Beter gezegd, ik heb de middelen om van die twee stukken samen weer gezond weideland te maken.

Rens: Dat kan zelfs ik nog begrijpen. Jij hebt de middelen, ik niet. En dat is het simpele verschil.

Toon: Nogmaals, dat is toch niet "mijn" schuld! Wil je me dat nou m'n leven lang blijven verwijten?

Rens: Het is geen verwijt, eerder het vaststellen van 'n feit. Maar eh, verwacht je soms, dat ik nu meteen 'n beslissing neem?

Toon: Welnee, dat niet. Maar 'n half jaar mag 't ook niet duren. (*opstaand*) Ik heb je 't voorstel alleen maar gedaan vanuit de gedachte, dat je ermee gebaat zult zijn, terwijl ik er en passant 'n goed werk mee doe.

Rens: Voor jezelf.

Toon: (*fel*) Nee, voor jou! En ik geef je er in elk geval meer voor, dan wat je er van wie dan ook voor krijgen zult.

Rens: Met dank namens de feestcommissie. Maar ik zit toevallig niet om aalmoezen verlegen.

Toon: O ja, doe maar stoer. Kost immers niets.

Rens: Kom over 'n paar dagen nog maar eens kijken, dan hoor je wel of ik 't doe of niet.

Toon: (*kwaad, richting midden af*) Als ik 't dan nog wil! Ik lijk wel gek, dat ik überhaupt gekomen ben! (*is al bijna af*) Toen ik jaren geleden voor 't laatst hier was, heb ik tenminste nog 'n bier van je gehad! (*slaat deur dicht*)

Rens: (*roept tegen gesloten deur*) Had dan zelf 'n bak bier meegebracht! Je wist toch, dat je bij arme familieleden op visite ging!

Isabel: (*inmiddels op van rechts*) Zeg eens Rens, schaam jij je tegenwoordig dan helemaal niet meer? Er mag dan geweest zijn wat wil, maar zo behandel je 'n eigen broer niet.

Rens: Vrouw, jij hebt toch geen idee! Zolang ik me kan herinneren, is die alleen maar naar me toe gekomen, als hij iets van me moest. En telkens ontdekte ik na afloop, dat hij me besodemieterd had, en niet mij alleen! Die heeft z'n hele fortuin alleen maar gekregen door manipulatie en de meest bedenkelijke foefjes! Dat is toch de grootste gladjanus uit de hele omgeving hier!

Isabel: (*zorgvol*) Kan best. Maar wie zegt, dat hij zich daarbij echt gelukkig voelt?

Rens: Dat is toch zeker zijn probleem! (*gaat ergens zitten*) Wat denk je, hoe dat van kinds af aan voor mij geweest is? Hij, als oudste, heeft altijd alles gekregen, alle wegen werden voor hem geëffend. En met wat er dan op overschoot, werd het kleine domme broertje zoet gehouden en dat was doorgaans verrekte weinig! Geloof 't me, Isabel, dat laat zich niet zomaar even met 'n vochtig doekje wegwissen, dat heeft zich in me vastgevreten!

Isabel: Dan moeten jullie erover praten! In alle rust en vooral vanuit 'n eerlijke instelling! Een dergelijke portie gefrustreerdheid kun je toch niet 'n leven lang met je blijven meeslepen.

Rens: Ik zal je dit ene zeggen, Isabel. Hij moest altijd alles hebben en heeft het gekregen ook, terwijl hij ons het kleine beetje, dat we met hard werken verdiend hebben, steeds misgund heeft. Zo steekt onze Toon in elkaar!

Isabel: Ik kan het nauwelijks geloven. En bovendien, het is en blijft je broer. Stel, dat er opeen iets met iemand van jullie gebeurde en je zou op dat moment met elkaar in onvrede leven! Je mag er niet aan denken!

Rens: Als Toon iets zou overkomen, heeft ie wel 'n probleem. Zo iemand willen ze nog niet in de hel hebben, laat staan in de hemel!

Isabel: Rens, bezondig je niet!

Rens: (*opstaand en af*) En nu ga ik eerst kijken, of ik de tractor weer aan de gang kan krijgen.

Isabel: (*het naaimandje weer ter hand nemend*) Onbegrijpelijk hoe twee broers zo onverzoenlijk tegenover elkaar kunnen staan. (*op tafel zoekend*) Waar is ie nou weer met die bril gebleven? Zal verdorie toch blij zijn als ik straks m'n eigen fok heb. (*zoekt in commode*) En als ie 'm nu nog steeds op 'n vaste plaats... Ah, hebbes!

Toon: (*achter bühne*) Dan loop toch naar de verdommenis met die verzuurde modderpoel van je!

Rens: (*achter bühne*) Mag jezelf naartoe gaan en onderweg het driedubbele tyfus krijgen!

Isabel: (*legt bril op tafel*) O nee, begint 't nou alweer? (*af midden*) Je zou 't toch ook niet voor mogelijk houden!

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto